

Prší, prší jen se leje, ohaře to ..... rozesměje.

Zatímco většina psů v dešti vyběhne s páničky ven, udělají rychlý kolečko a mizí zase zpátky do sucha, tak my to máme jinak. Kde jsou ty doby, kdy Rumíčkoví coby psímu roběti vadila voda shora a on útočil hlavou na dveře, aby ho pustily okamžitě dovnitř domu, protože prej: "UŽ ANI KAPKU!!" ☹ ☹ . Dneska je mu fučik, že je nasáklej vodou jako houba a vesele si fordí prostorem, cválá loužema, brodí se mokrou trávou a co padá shora je mu ukradený.

Docentka Talířová to má hozený trošku jinak. Vodu shora teda taky neřeší, aleeee ač zcela promočená, louži obejde. A ! Nedej bože, když je ráno mokrá tráva!! To si madáme rozhodně nechce urousat svý dlouhý nožky modelíny a preferuje chůzi po chodníku ☹ . Trošku na palici. Celá mokrá, ale nohy si namočit za žádnou cenu nesmí ☹ . Asi obsese nějaká ☹ . Ale jinak - jako správnej ohař - déšť prostě nevadí.

Tož nám nezbyvá pak nic jinýho, než se protidešťově vybavit a... vyrazit. Venku bývá zpravidla pusto a prázdno, tak máme prostor pro sebe. Jako teď ráno. Všichni zalezlí a na sídláku jen my dvě. Tak si Tali chodila důležitě mezi domy a rozhlížela se, jak by jí to tam všechno patřilo ☹ . A já tak měla víc klidu na naše různý nenápadný trénování. Jen konec nám - jak jinak, než každý den - zkazil volně ložený otravný a neposlušující kokr, který se vydal Tali otravovat. Ještě dohárává, takže ho to stále baví. Aleee, Talinka už není úplně malá holka, takže mu řekla, co si o něm myslí.

Teď trochu odbočím. Je pro mě zajímavý (pro lidi co jsou v majetku psa a feny už dlouhodobě, to asi novinka není, ale pro mě jo), že venku se o sebe Tali už docela umí postarat a vůči otravovi se ohradit. Nijak zle, to ne, ale důrazně a rázně. Což zpravidla vzhledem k její velikosti vypadá zajímavě ☹ , ale já vím, že můžu být v klidu. Aleee, doma to je jiná. Pokud nemá teda v majetku zrovna kost, to jí to pak jde. Ale jinak? Jinak by si mohl Rumíček dělat naprosto co by chtěl, jedno v kterou fázi hárání a ona nic. Ani nemukne. Troubelína.

Domů jsme po tom ranním slejváku, kterému se Rumíček vyhnul a při jeho procházce jen tak drobně a příjemně mžilo, dorazily obě totálně promočený. A já zas měla možnost vidět to, jak se oba mají rádi. Pro tu chvíli, šly kupodivu sexuální pudy u Rumíčka stranou a on ji láskyplně a zcela bratrsky opečovával mokrej kožíšek tak, jak to dělával Bubince. Poctivě ji čistil a ona ležela a blaženě civěla do někam. ☹ . Hezký, moc hezký to bylo. Až mi bylo zatěžko je z toho hezkýho psího sounáležení vytrhnout a ještě pro jistotu poslat Rumíčka

Prší, prší jen se leje, ohaře to ..... rozesměje.

bydlet do kůchně. Protože přeci jen, jistota je jistota. A stejně mají chrápat a ne dělat vylomeniny, když my jim jdeme vydělávat na flákotu.

Ad ten déšť - když to píšu cedí jako blázen. Když jsme byli venku s Rumíčkem, hezky jen tak mžilo a já si říkala, kdyby to tak chtělo vydržet a takhle akurátně pršet delší dobu, aby se příroda mohla trochu napít, pozvolna promočit zem a mít tak možnost líp vsáknout vodu. Hm... tak to fakt vydrželo jen do našeho návratu a pak to spustilo, jak když nahoře zvrhnou konev s vodou. Co konev. Vanu. Ale je fajn, že aspoň nějak prší, protože vody je málo, moc málo a tak se snad aspoň trochu podaří dohnat ten deficit , co se nastřádal.

*Voda, voda,
vodičkáá*